

عنوان مقاله:

تحلیل آیین قربانی انسان در هند، ایران و بین النهرین براساس نظریه های قربانی

محل انتشار:

فصلنامه مطالعات شبه قاره، دوره 14، شماره 42 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

ابوب امید - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

مریم مشرف - دانشیار زبان و ادبیات فارسی دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران (نویسنده مسئول)

ابوالقاسم اسماعیل پور - استاد فرهنگ و زبان های باستانی دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

قربانی، نوعی پیشکش آیینی و یکی از جلوه های پرستش است که در ادواری، از مقاصد بنیادین خود منحرف شد؛ تا جایی که انسان ها، هم نوعان خود را قربانی می کردند. سه تمدن هند، ایران و بین النهرین، از دیرباز مناسبات فرهنگی فراوانی داشته و از یک دیگر تاثیراتی پذیرفته اند که یکی از این موارد، قربانی انسان است. این پژوهش می کوشد به روش توصیفی-تحلیلی و با توجه به نظریه های آیین قربانی، به بررسی قربانی انسان در این سه فرهنگ بپردازد و به این پرسش ها پاسخ دهد که در تمدن های یادشده، قربانی انسان در چه مواقعی انجام می شد و در صورت تاثیرپذیری، این تاثیرپذیری ها به چه شیوه هایی نمودار شده است. یافته های پژوهش نشان می دهد قربانی انسان، اغلب در مراسم خاص مذهبی و در مواقع حساس به منظور حاصل خیزی طبیعت و بلاگردانی انجام می گرفت. سه تمدن یادشده در آیین های گذر از آتش و امتیازات قربانی های جایگزین، از جمله: زوگانس، میرنوروزی و آزادی انسان قربانی، برای مدت کوتاهی از یک دیگر تاثیر پذیرفته اند. در تحلیل های انجام شده نیز در بخش های حاصلخیزی، نظریه های فریزر و تایلور؛ در بخش قربانی برای بت، نظریه های تایلور و بویس؛ در بخش بلاگردانی از شاه، نظریه پادشاه الوهی فریزر در بخش غرق کردن، نظریه های تایلور و بویس کاربرد بیشتری دارد.

کلمات کلیدی:

آیین، قربانی انسان، هند، بین النهرین، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1460213>

